Nr. 37. 20. október.

Lög
um skoðun á síld.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 5. gr. laga 20. október 1913 um breyting á lögum nr. 26, 11. júlí 1911 um skoðun á síld höfum látið færa viðauka þá og breytingar, sem ákveðnar eru í fyrnefndum lögum 20. okt. 1913 inn í meginmál laganna frá 11. júlí 1911 og gefum þau hjermeð út sem

Lög um skoðun á síld.

1. gr.

Skoðun skal fram fara á allri nýveiddri síld, sem ætluð er til útflutnings, og veidd er í herpinót eða reknet, og söltuð er á landi eða hjer við land.

Auk þess skal öllum gefast kostur á að fá mat á saltaðri síld, hafi hún legið hæfilega lengi í salti.

2. gr.

Skoðun þessi skal framkvæmd af matsmönnum, yfirmatsmönnum eða undirmatsmönnum.

3. gr.

Áður en síldveiði byrjar ár hvert, skulu skipstjórar á þeim síldveiðaskipum, er veiða með herpinót eða reknetum, skyldir til þess að fá matsmann út á skip sín. Skal hann gefa ráð um hvernig skipið skuli búið út, svo að hagfelt sje fyrir geymslu síldarinnar.

4. gr.

Landsstjórnin sjer um að til sjeu eyðublöð, hæfilega mörg handa hverju síldveiðaskipi, og ber skipstjórum að fylla þau út. Skulu þeir í hvert skifti tilgreina mánaðardag og klukkustund, þegar byrjað er að taka síldina úr sjó, og hve mikil veiði er í hvert skifti. Eyðublöð þau, sem út hafa verið fylt, skulu í hvert skifti afhent matsmanni þeim, er skoðar síldina, áður en byrjað er á skoðun hennar.

5. gr.

Nú kemur síldveiðaskip að landi, sem veitt hefur síld sína með þeim veiðarfærum, er um getur í 1. gr. Skal flytja hana þangað, sem einhver matsmaður er fyrir, og ber skipstjóra að tilkynna honum þegar um komu sína; má ekki byrja á söltun síldarinnar fyr en matsmaður hefur skoðað hana. Meðan á söltuninni stendur, ber matsmanni að gæta þess, að ekki blandist saman skemd vara og óskemd. Þann hluta síldarinnar, sem matsmaður kynni að telja skemda vöru, má ekki senda til útlanda í lagarheldum tunnum.

Undir sjerstökum kringumstæðum má yfirmatsmaður leyfa skoðun á síld, er ekki hefir í fyrstu verið ætluð til útflutnings, og það af henni, er þá kynni að reynast góð vara má senda til útlanda á venjulegan hátt.

6. gr.

Sje veiði svo lítil, að skipstjóra þyki ekki svara kostnaði að flytja hana til lands til söltunar, má þó salta hana á skipinu, eða án þess hún sje sýnd matsmanni. Þessi sömu ákvæði gilda einnig, ef veður eða önnur ófyrirsjáanleg atvik banna síldveiðaskipi að komast nægilega fljótt að landi, þar sem matsmaður er fyrir. Síld þá, sem ræðir um í þessari grein, ber þó að sýna matsmanni áður en hún er flutt til útlanda og má, ef ástæða er til, banna útflutning hennar í lagarheldum tunnum.

7. gr.

Þegar skoðun fer fram á saltaðri síld og matsmaður telur hana vel verkaða og óskemda vöru, er hann skyldur til að merkja ílát þau, sem síldin er í, ef þess er krafist. Stjórnarráðið ákveður, hvernig merkja skuli.

Síldarílát með hinum ákveðnu vörumerkjum, má ekki nota á ný til útflutnings síldar nema merkið sje áður af máð.

8. gr.

Yfirmatsmenn sjeu tveir, skipaðir af ráðherra. Stjórnarráðið ákveður aðsetur þeirra og starfsvið og gefur þeim erindisbrjef. Laun þeirra hvors um sig sjeu 1000 kr. árlega. En auk þess skal þeim greiddur ferðakostnaður og tvær krónur í fæðispeninga, ef þeir þurfa að takast ferð á hendur vegna starfa síns. Laun, ferðakostnaður og fæðispeningar greiðist úr landssjóði.

Undirmatsmenn skal setja þar sem yfirmatsmenn telja þörf á og eftir tillögum þeirra, en hlutaðeigandi lögreglustjóri skipar þá. Stjórnarráðið gefur þeim erindisbrjef, en yfirmatsmenn ákveða starfsvæði þeirra. Kaup undirmatsmanna ákveða yfirmatsmenn og skal það greitt af þeim, er síldina lætur salta.

Allir matsmenn skulu rita undir eiðstaf um, að þeir vilji hlýða ákvæðum þeim, sem sett eru um starf þeirra, og rækja stöðu sína með alúð og kostgæfni.

9. gr.

Brot á ákvæðum laga þessara varða 50—2000 kr. sekt, sem renni í landssjóð, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt hinum almennu hegningarlögum.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1913.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

H. Hafstein.